

[Hartel.]

Altsaa vor Hovedopfattelse er den, at vi efter Omstændighederne kan tiltræde det her foreslaaede.

Oluf Pedersen: Fra Retsforbundets Side er vi imod Statslaan og har altid modsat os Stiftelsen af Statslaan og tværtimod krævet, at Statslaanene skulde afbetales ekstraordinært, og vi er naturligvis imod, at dette Laan end ikke bliver betalt nu, da Laanefristen udløber. Efter de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Finansminister, ser det jo endogsaa ud til, at det er Meningen, at Laanet, naar de 3 Aar er forløbet, skal fornyes igen. Jeg tillader mig at erindre om, at der den 6. Maj 1924 af den daværende Finansminister Bramsnæs blev stillet et Forslag om en ekstraordinær Formueafgift til et beregnet Beløb af 444 288 000 Kr. til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Det var dengang Meningen, at alle Formuer over 50 000 Kr. skulde svare en Afgift paa fra 6 til 17 pCt. med en Sjattedel aarlig, første Gang pr. 1. December 1924. Efter den Udvikling, der har fundet Sted her i Landet siden 1924, med adskillig flere Millioner, adskilligt større Formueopsamlinger paa faa Hænder, vil jeg antage, at en tilsvarende Formueafgift nu vilde give et betydeligt større Beløb. Det var dengang særlig den indenlandske Statsgæld, som man ønskede at faa afviklet. Den var paa 666 Mill. Kr. Den samlede Statsgæld var paa det Tidspunkt, da Socialdemokratiet som Regering gik ind for dette ekstraordinære Afdrag, paa 1 188 Mill. Kr. Nu gør den højtærede Finansminister paa Sp. 13 det op til at være 1 391 Mill. Kr., altsaa en Stigning siden den Tid paa 203 Mill. Kr., saa jeg vil mene, at det havde været adskilligt mere betimeligt, om den højtærede Finansminister i Stedet for et Forslag som det foreliggende var kommet med et Forslag om en ekstraordinær Formueafgift, saadan som man i sin Tid foreslog fra Regeringens Side. Begrundelsen for, at man dengang gik ind for en saadan ekstraordinær Formueafgift, blev givet derved, at man sagde, at en saadan Afgift vilde give en Nedbringelse af Statsgælden, og det vilde være af meget stor Betydning for Statens Økonomi.

Jeg tror, at den Betragtning var rigtig dengang, og jeg synes, at den Udvikling, som er foregaaet siden da, har givet yderligere Begrundelse for et saadant Forslag. Der er ikke alene det interessante herved, at en socialdemokratisk Regering dengang

stillede et saadant Forslag om ekstraordinær Formueskat, men tillige det, at under Behandlingen her i Folketinget erklærede Venstres Ordfører, Hr. Neergaard, at han ikke vilde tiltræde Forslaget, men at man fra Venstres Side var fuldt ud indforstaaet med, at der burde finde et ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden Sted, og Formanden for det Udvalg, der blev nedsat i Folketinget, Hr. Trier, meddelte i en Beretning fra Udvalget, at der ikke kunde samles Flertal om Forslaget, men han erklærede, at selv om dette ikke kunde ske, var der fra alle Sider Tilslutning til Tanken om et ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden. Det vil sige, at i 1924, da Statsgælden var betydeligt mindre end nu, gav man fra alle Partiers Side her i Rigsdagen Tilslutning til et ekstraordinært Afdrag paa Gælden. Nu da et Laan forfalder, vil man ikke engang betale det, men vil i Stedet for forny det. Jeg mener, at det er forkert, og jeg beklager, at Tingets Indstilling over for den offentlige Gæld er blevet ringere, end den var i 1924. Jeg tror, at efter hele den Udvikling, som har fundet Sted siden baade med Hensyn til offentlig Gældsstiftelse og ikke mindst med Hensyn til den mægtige Stigning, der har fundet Sted, af den private Gæld, de mægtige falske Værdier, der er opstaaet, er der nu i høj Grad Grund til at gaa til en ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, bortset fra den ærede sidste Taler, for den venlige Modtagelse, man har givet det foreliggende Forslag. Jeg kunde dog maaske ogsaa rette en Tak til den ærede sidste Taler, nemlig fordi han for en Gangs Skyld har ladet være med at tale om Grundskyld. Jeg maa tilstaa, at det forbavsede mig, naar det ærede Medlem nu i dette Tilfælde mente, at Staten burde paalægge en ekstraordinær Formueafgift, jeg husker ikke, hvor meget det ærede Medlem ønskede. Jeg har altid haft den Opfattelse, at de Herrer i Retsforbundet havde særdeles god Brug for en Formueafgift, naar de engang skulde etablere deres Grundskyld, for, saa vidt jeg husker, har de kombineret en Ordning af Grundskylden netop med en meget betydelig Belastning af Kapitalen, men det kan jo være, at jeg tager fejl, at de Herrer har sluppet den Side af Sagen.

Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — og der var jo ogsaa andre Ordførere, der var inde paa Spørgsmaalet om,